

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

fremskridtspartiets program gennemført, vil næsten samtlige grupper i dette samfund opnå en klækkelig forbedring af deres økonomiske vilkår. Der er faktisk kun én gruppe, der bliver hårdt ramt af denne omlægning, og det er nultskatteydermillionærerne. De får i øjeblikket børnetilskud, stipendier, måske boligsikring og en lang række andre fordele. Til denne gruppe af befolkningen har jeg kun ét råd: stem på socialdemokratiet. Men for den almindelige arbejder, fisker, købmand, landmand, funktionær samt folkepensionist er der kun én mulighed for at få en bedre tilværelse, og det er ved gennemførelsen af fremskridtspartiets program.

Hvis man skal prøve at vurdere den samlede økonomiske politik, som den nye regering nu lægger op til, så må man desværre konstatere, at denne regering er endog væsentlig ringere end dens forgænger. Den har som en af sine første onde gerninger foreslået statens udgifter sat kraftigt i vejret. Det vil nok ikke overraske nogen, hvis jeg siger, at dette falder i særdeles dårlig jord hos os. Den foreslår et kasseunderskud af så enorme dimensioner som vist nok aldrig tidligere set i dansk historie. Den har med sin politik ødelagt mulighederne for at standse inflationen og føre en fornuftig rentepolitik, og dens politik indebærer, at vi om ca. 9 måneder sandsynligvis tvinges til at gennemføre skatteforhøjelser af den ene eller den anden art, enten i form af en momsforhøjelse, indkomstskatteforhøjelse, et indenlandsk statslån, eller hvad nu den vanetænkende, fattige, socialdemokratiske fantasi kan finde på.

Der er også herved, som også hr. Christophersen var inde på, yderligere blevet lagt gift for fremtidige skattenedsættelser. Jeg havde ellers fået opfattelsen af, at der ligesom her i tinget var ved at opstå en — i hvert fald en vis — sympati for, at skatterne skulle bringes ned på et mere acceptabelt niveau.

Hele denne socialdemokratiske mani med at klare alle problemer ved sporadisk at uddele milliardtilskud til først den ene og så den anden, for så et halvt år senere at sætte skatterne i vejret for at klare de problemer, der så er opstået, mener vi er en særdeles skadelig fremgangsmåde. En fremgangsmå-

de, der ikke løser nogen som helst problemer, hverken på lang eller på kort sigt, men tværtimod kun trækker os længere og længere ned i uføret. Jeg håber og tror på, at der fra et klart flertal her i folketinget vil blive sagt nej til en sådan fortsættelse af 1960ernes fejltagelser.

Fremskridtspartiets opskrift er den diametralt modsatte. Vi foreslår, at det lovindgreb, folketinget vedtog i sidste uge, bliver erstattet af et nyt, som går ud på, at der ikke gives nogen generelle lønforhøjelser i de næste 21 måneder, og at vi til gengæld gennemfører de af os foreslåede skattelettelser.

Dette vil være en politik, der bryder med vanetænkningen, og en politik, som efter det økonomiske sekretariats opfattelse vil være endog særdeles beskæftigelsesfremmende og efter vores opfattelse på en sådan måde, at den tager rimelige betalingsbalancemæssige hensyn.

Jeg vil derfor slutte med at anbefale, at man stemmer for de af os stillede ændringsforslag.

Grethe Philip (RV):

Det radikale venstre føler et medansvar for det samfund, der er bygget op, og vi ønsker, at både den solidaritet, vi hidtil har følt og vist indadtil over for de svage samfundsgrupper, og den solidaritet, vi har søgt at vise ved forskellig støtte over for lande i udvikling, skal videreføres. Vi ønsker naturligvis samtidig, at der løbende skal foretages en tilpasning og en detailomprioritering, men med fastholdelse af de store linjer i vores målsætning.

Vi finder ikke, at det her ved finanslovsforslaget behandling er det rigtige tidspunkt at stille et hav af detailændringsforslag, men vi mener, at opgaven må være at udstikke de store linjer og herunder særlig at være opmærksom på, hvordan finansloven påvirker balancen i den samlede samfundsøkonomi, og hvordan den påvirker de store linjer i omfordelingen imellem de forskellige grupper i vores samfund.

Folketinget skal lægge rammerne, men vi skal ikke her gå ned i detailadministrationen. Den foregår bedre ude i de enkelte ministerier, i deres direktorater og i kommunerne.

Der er af forskellige partier stillet en lang, lang række af ændringsforslag. De tidligere